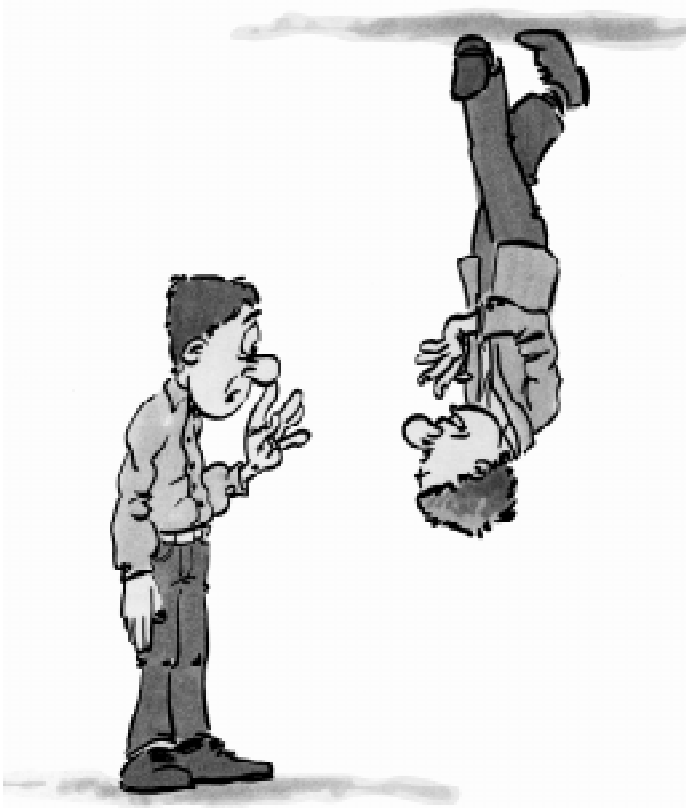

PREJUDECĂȚI DESPRE
RELIGIE ȘI CREȘTINISM

18

Tavanul cuiva este
podeaua altcuiva

Despre caracterul relativ al lucrurilor

N-ai dreptul să-mi spui mie ce-i bine și ce-i rău!” afirmă Stephanie. “Am aproape 18 ani. Nu-mi poți impune standardele tale morale. Doar pentru că ceva nu este bun pentru tine, nu înseamnă că trebuie să fie neapărat rău și pentru mine!” Așa puse Stephanie punct conversației cu părinții în încercarea ei de a-și delimita propriile opinii despre bine și rău.

Stephanie a căzut victimă minciunii diavolului care îți sugerează că, “Binele și răul, adevărul și minciuna — sunt toate noțiuni relative... trebuie să afli ce este bun pentru tine, să-ți definești propria moralitate”.

Bineînțeles că Stephanie nu este singura în această situație. Mulți oameni cred că își creează propriile standarde morale și că trăiesc în virtutea a ceea ce este bun și adevărat “pentru ei”.

Allan Bloom, autorul cărții *The Closing of the American Mind*, a spus în lucrarea lui că “există un lucru de care absolut orice profesor universitar trebuie să fie conștient, și anume că aproape fiecare student care intră la facultate crede sau își afirmă convingerea că adevărul este un lucru relativ”.

Dar acest lucru este o prejudecată. Moralitatea nu este un lucru relativ. Binele și răul nu sunt niște noțiuni negociabile. C. S. Lewis, în a sa *Mere Christianity*, afirma:

Ori de câte ori întâlnești un om care îți spune că el nu crede într-un Bine sau un Rău real, vei observa că același om, nu după mult timp, va reveni asupra problemei. S-ar putea să nu se țină de cuvânt în ceea ce ți-a promis, însă dacă tu încerci să-ți încalci promisiunea, va sări în sus și va striga “Nu-i cinstit”, cât ai zice ‘pește’.

Așa că, iată-ne nevoiți să credem într-un Bine și într-un Rău real. De multe ori, însă, oamenii pun la îndoială aceste noțiuni, așa cum uneori se încurcă la socotit, dar aceasta nu înseamnă că binele și răul pot fi reduse la nivel de gust sau de părere, la fel cum Tabla înmulțirii nu poate fi subiect de controversă.

Ciudățenia este că nu ai nevoie de un doctorat ca să deosebești binele de rău. Apostolul Pavel evidențiază acest lucru spunând că și cei care nu au auzit în viața lor de Cele zece porunci au “lucrarea Legii scrisă în inimile lor; fiindcă despre lucrarea aceasta mărturisește cugetul lor și gândurile lor, care se învinovățesc sau se dezvinovățesc între ele” (Romani 2:15). Și ca să-l cităm din nou

pe C. S. Lewis, “această Lege sau Regulă privind Binele sau Răul se mai numea și Legea Firii... fiindcă oamenii credeau că era întipărită în firea omului și deci, nu trebuia învățată”.

Și mai există o categorie de oameni care persistă în credința că ceea ce este “greșit” pentru cineva nu este în mod necesar “greșit” și pentru ei, însă aceștia nu pot păcăli pe nimeni. Încercarea lor de a-și găsi scuze sau de a-și explica gesturile cu ajutorul acestui mit al relativității lucrurilor este trădată de faptul că, adânc în inima lor, au un simț bine dezvoltat pentru ceea ce este bine sau rău. Ei se află în postura lui Pilat din Pont care a meditat întrebându-se, “Ce este adevărul?” (Ioan 18:38). Cea mai amară ironie privitoare la întrebarea lui Pilat este aceea că Adevărul Însuși stătea în fața lui chiar în clipa aceea! Isus, care s-a descoperit pe Sine ca fiind “Calea, Adevărul și Viața”, a întruchipat răspunsul pe care îl căuta Pilat, însă guvernatorul roman n-a avut ochi să recunoască Adevărul întrupat.

Temă de casă

Înfruntă prejudecata privitoare la mitul relativității rezolvând următoarele:

Citește Judecători 17:6. Același mit al relativității caracteriza și vremurile judecătorilor din Israel, fiindcă “Fiecare făcea _____.”

Citește Proverbe 14:12. Ce spune acest proverb, repetat în capitolul 16:12, despre căile “care pot părea bune omului”? Unde duc ele? Ce credeți că dorește să exprime acest verset?

Citește Isaia 45:19. Conform acestui verset, cine stabilește ce este drept?

Citește Osea 14:9. În ultimele două rânduri ale versetului sunt amintite două categorii. Care sunt acestea? Căreia dintre ele îi aparții? Cu alte cuvinte, umbli pe căile Domnului sau pășești alături?

Citește Ioan 8:31–32. Pare Isus să sugereze că binele și răul sunt noțiuni relative, sau cuvintele Lui afirmă contrariul? Care este răsplata cunoașterii adevărului după spusele Mântuitorului?